

438 Original 16



CENTRUL NAȚIONAL
ANTICORUPȚIE AL
REPUBLICII MOLDOVA



НАЦИОНАЛЬНЫЙ ЦЕНТР
ПО БОРЬБЕ С КОРРУПЦИЕЙ
РЕСПУБЛИКИ МОЛДОВА



MD-2004, mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare și Sfânt 198
Tel. (+373) 22-25-72-94

Nr. 06/2-3332 din 18.06.2020

La nr. 18-03/77/457 din 11.05.2020

Ministerul Finanțelor

Prin prezenta, Vă remitem atașat raportul de expertiză anticorupție la proiectul de lege privind activitatea de asigurare și reasigurare.

Anexă: Raportul de expertiză anticorupție – 15 (cincisprezece) file.

Director

Ruslan FLOCEA

MINISTERUL FINANTELOR AL REPUBLICII MOLDOVA	
MINISTERUL FINANTELOR AL REPUBLICII MOLDOVA	
DATA	23. IUN. 2020
CODUL	A-2020



RAPORT DE EXPERTIZĂ ANTICORUPȚIE

Nr. ELO20/6577 din 18.06.2020

la proiectul de lege privind activitatea de asigurare și reasigurare

Prezentul raport de expertiză anticorupție a fost întocmit de Centrul Național Anticorupție al Republicii Moldova în baza Legii nr.100/2017 cu privire la actele normative, a Legii nr.1104/2002 cu privire la Centrul Național Anticorupție, a Legii integrității nr.82/2017 și a Metodologiei de efectuare a expertizei anticorupție a proiectelor de acte legislative și normative, aprobată prin Hotărârea Colegiului Centrului nr.6 din 20 octombrie 2017.

I. Analiza riscurilor de corupere a procesului de promovare a proiectului

I.1. Pertinența autorului, categoriei propuse a actului și a procedurii de promovare a proiectului

Autor al proiectului de act normativ este Guvernul RM, iar autor nemijlocit este Ministerul Finanțelor, ceea ce corespunde art.73 din Constituția Republicii Moldova și art.47 alin.(3) din Regulamentul Parlamentului, aprobat prin Legea nr.797/1996.

Categoria actului legislativ propus este Lege organică, ceea ce corespunde art.72 din Constituție și art. 6-12 din Legea nr.100/2017 privind actele normative.

I.2. Respectarea rigorilor de transparență în procesul decizional la promovarea proiectului

Conform art.8 al Legii nr.239/2008 privind transparența în procesul decizional *"etapele asigurării transparenței procesului de elaborare a deciziilor sunt:*

- a) informarea publicului referitor la inițierea elaborării deciziei;*
- b) punerea la dispoziția părților interesate a proiectului de decizie și a materialelor aferente acestuia;*
- c) consultarea cetățenilor, asociațiilor constituite în corespundere cu legea, altor părți interesate;*
- d) examinarea recomandărilor cetățenilor, asociațiilor constituite în corespundere cu legea, altor părți interesate în procesul de elaborare a proiectelor de decizii;*
- e) informarea publicului referitor la deciziile adoptate."*

Proiectul propus spre efectuarea expertizei anticorupție și nota informativă aferentă acestuia sunt plasate pentru consultare publică pe pagina web oficială a Ministerului Finanțelor www.mf.gov.md la compartimentul Transparența decizională, la data de 07 noiembrie 2019, fiind respectat termenul minim de 10 zile lucrătoare acordat părților interesate pentru a putea recepționa și prezenta

recomandări referitoare la proiect.

Totodată, menționăm că anunțul cu privire la inițierea elaborării proiectului de decizie este plasat pe pagina web oficială a autorului. Astfel, se atestă că în procesul de promovare a proiectului, asigurarea transparenței decizionale, stabilită de Legea nr.239/2008 privind transparența în procesul decizional, a fost asigurată.

1.3. Scopul anunțat și scopul real al proiectului

Potrivit notei informative, proiectul are drept scop „*consolidarea sectorului de asigurări și pregătirea pieței pentru Solvabilitatea II (punerea în aplicare a cerințelor de guvernare internă și de gestionare a riscurilor de către companiile de asigurări, consolidarea capacităților personalului CNPF pentru evaluarea guvernării și a riscurilor etc.)*”.

Analizând normele elaborate, se constată că prin proiect se propune adoptarea legii privind activitatea de asigurare și reasigurare, în vederea consolidării cadrului normativ privind activitatea în domeniul asigurărilor și reasigurărilor, prin asigurarea stabilității, transparenței și a libertății de a presta servicii în sfera asigurărilor, precum și prevenirea riscurilor inerente activității și protejarea drepturilor asiguraților, beneficiarilor de asigurare și terțelor persoane.

Prin urmare, se constată că scopul declarat de către autor în nota informativă corespunde scopului real al proiectului.

1.4. Interesul public și interesele private promovate prin proiect

Prin proiect se promovează interesul public de a asigura stabilitatea, transparența și libertatea de a presta servicii în sectorul asigurărilor, prevenirea riscurilor de sistem și protejarea drepturilor asiguraților, beneficiarilor de asigurare și terțelor persoane.

1.5. Justificarea soluțiilor proiectului

1.5.1. Suficiența argumentării din nota informativă.

În conformitate cu art.30 al Legii nr.100/2017 cu privire la actele normative, proiectele de acte normative sunt însoțite de „*nota informativă care cuprinde:*

- a) denumirea sau numele autorului și, după caz, a participanților la elaborarea proiectului actului normativ;*
- b) condițiile ce au impus elaborarea proiectului actului normativ și finalitățile urmărite;*
- c) descrierea gradului de compatibilitate, pentru proiectele care au ca scop armonizarea legislației naționale cu legislația Uniunii Europene;*
- d) principalele prevederi ale proiectului și evidențierea elementelor noi;*
- f) modul de încorporare a actului în cadrul normativ în vigoare”.*

În conținutul notei informative se prezintă argumente referitoare la condițiile ce au impus elaborarea proiectului actului normativ și finalitățile urmărite, în conformitate cu prevederile art.30 al Legii nr. 100/2017 cu privire la actele normative.

1.5.2. Argumentarea economică-financiară.

Conform art.30 lit.e) al Legii nr.100/2017 cu privire la actele normative, nota informativă trebuie să conțină „*e) fundamentarea economico-financiară*”.

Reieșind din argumentele prezentate în nota informativă, cât și din prevederile proiectului, se constată că implementarea acestuia nu presupune cheltuieli financiare din bugetul de stat. În acest sens, în nota informativă se menționează că: „*Implementarea proiectului nu implică cheltuieli*

financiare și alocarea de mijloace financiare suplimentare din contul bugetului de stat sau al CNPF".

I.5.3. Efectuarea analizei impactului de reglementare.

Potrivit art.25 din Legea nr.100/2017 *„Dacă proiectul prevede reglementări cu impact asupra activității de întreprinzător, în calitate de studiu de cercetare se realizează doar analiza impactului de reglementare, efectuată în modul stabilit de legislație”*. De asemenea, conform art.34 alin.(4) din Legea menționată supra *„Proiectele actelor normative ce reglementează activitatea de întreprinzător se remit spre expertiză grupului de lucru al Comisiei de stat pentru reglementarea activității de întreprinzător, împreună cu analiza impactului de reglementare”*. Totodată, art.13 al Legii nr. 235/2006 cu privire la principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător, stabilește *„(1) Analiza impactului de reglementare reprezintă argumentarea, în baza evaluării costurilor și beneficiilor, necesității adoptării actului normativ și analiza de impact al acestuia asupra activității de întreprinzător, inclusiv asigurarea respectării drepturilor și intereselor întreprinzătorilor și ale statului, precum și corespunderea actului scopurilor politicii de reglementare și principiilor prezentei legi. (2) Actul de analiză a impactului de reglementare este parte integrantă a notei informative a proiectului de act normativ”*.

În acest sens, se constată că proiectul nu este însoțit de analiza impactului de reglementare conform cerințelor statuate în Legea nr.235/2006 cu privire la principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător.

Circumstanța în cauză poate constitui o încălcare a principiilor de previzibilitate a reglementării activității de întreprinzător, de echitabilitate și proporționalitate în raporturile dintre stat și întreprinzător.

În consecință, nota informativă urmează a fi completată cu actul de analiză a impactului de reglementare și cu avizul Grupului de lucru al Comisiei de stat pentru reglementarea activității de întreprinzător.

II. Analiza generală a factorilor de risc ale proiectului

II.1. Limbajul proiectului

Potrivit art.54 al Legii nr.100/2017 cu privire la actele normative *“textul proiectului actului normativ se elaborează [...] cu respectarea următoarelor reguli: [...]*

a) se expune într-un limbaj simplu, clar și concis [...]

c) terminologia utilizată este constantă, uniformă și corespunde celei utilizate în alte acte normative, în legislația Uniunii Europene și în alte instrumente internaționale la care Republica Moldova este parte, cu respectarea prevederilor prezentei legi; [...]

e) se interzice folosirea neologismelor dacă există sinonime de largă răspândire, [...]

f) se evită folosirea [...] a cuvintelor și expresiilor [...] care nu sînt utilizate sau cu sens ambiguu;

g) se evită tautologiile juridice;

h) se utilizează, pe cât este posibil, noțiuni monosemantice, [...]"

Textul proiectului este expus parțial într-un limbaj simplu, clar și concis, cu respectarea regulilor gramaticale și de ortografie, întrunind cerințele prevăzute de art.54 din Legea 100/2017.

Astfel, în conținutul proiectului se atestă utilizarea unor prevederi confuze sub aspectul utilizării neuniforme a unor termeni și a unor formulări ambigue, precum: *„dacă este pe deplin convinsă”, „alte condiții prevăzute de prezenta lege”, „peste limita de 30 la sută”* care pot fi interpretate abuziv și în consecință pot încuraja agenții publici responsabili la acte de corupție.

Analiza detaliată a factorilor de risc identificați este efectuată la compartimentul III al prezentului

II.2. Coerența legislativă a proiectului

În textul proiectului au fost identificate norme contradictorii cu dispozițiile art.3 alin.(1) lit.d), art.29 alin.(2) ale Legii nr.100/2017 cu privire la actele normative, art.12, art.14 și art.26 din Legea integrității 82/2017, art.14 alin.(5), art.22 ale Directivei 2009/138/CE privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II), în ceea ce privește necorelarea reglementărilor propuse cu normele cadrului normativ pertinent, fapt care, la aplicare, poate duce la apariția manifestărilor de corupție.

Analiza detaliată a incoerențelor respective este efectuată la compartimentul III al prezentului Raport de expertiză anticorupție.

II.3. Activitatea agenților publici și a entităților publice reglementată în proiect

În proiect se conțin dispoziții ce reglementează activitatea autorității de supraveghere (Comisia Națională a Pieții Financiare) care este competentă și responsabilă pentru reglementarea, autorizarea și supravegherea participanților profesioniști la piața asigurărilor, precum și a sucursalelor societăților de asigurare și/sau reasigurare din alte state și a Biroului Național.

Totuși, reglementarea defectuoasă a unor prevederi din conținutul proiectului propus riscă să amenințe activitatea entităților publice responsabile de reglementarea, autorizarea și supravegherea participanților profesioniști la piața asigurărilor, fapt ce va compromite interesul public.

II.4. Atingeri ale drepturilor omului care pot fi cauzate la aplicarea proiectului

Prevederile proiectului nu aduc atingere drepturilor fundamentale ale omului consacrate de Constituția Republicii Moldova, Declarația Universală a Drepturilor Omului și Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

III. Analiza detaliată a factorilor de risc și a riscurilor de corupție ale proiectului

- 1 -
Obiecție generală asupra proiectului de lege
Obiecții: În cadrul examinării proiectului, se remarcă folosirea expresiilor: licențierea societăților de asigurare și/sau reasigurare (denumirea Secțiunii I Capitolul II), licențierea societății de asigurare și/sau reasigurare, înregistrarea de stat a societății de asigurare și/sau reasigurare (art.10 alin.(6), avizul prealabil de constituire a societății de asigurare și/sau reasigurare, capitalul social al asigurătorului (art.10 alin.(7) și alin.(9), acordarea licenței asigurătorului/reasigurătorului (art.10 alin.(10), deși activitatea societății pe acțiuni la etapa solicitării licențierii și procedurii de licențiere a activității de asigurare și/sau reasigurare încă nu poate fi numită ca fiind societate de asigurare/reasigurare.

Astfel, conform art.9 al prezentului proiect, activitatea de asigurare și/sau reasigurare poate fi desfășurată pe teritoriul Republicii Moldova numai în baza licenței eliberată de autoritatea de supraveghere, în condițiile prezentei legi și altor acte normative.

Rezultă că până a fi eliberată licență unei societăți pe acțiuni, aceasta nu poate fi clasificată ca societate de asigurare și/sau reasigurare.

Riscul coruptibilității formulărilor depistate până la licențierea activității de asigurare și/sau reasigurare constă în crearea unei preconcepții privind licențierea oricărui solicitant al activității de asigurare și/sau reasigurare, iar în caz de respingere a solicitării de licențiere, solicitantul poate folosi formulările enunțate în cadrul procesului de contestare a deciziei contestate pentru a invoca faptul că la momentul depunerii cererii de licențiere, acesta avea deja calitatea de societate de asigurare și/sau reasigurare, fapt care poate duce la crearea unei practici vicioase în care confuziile cu privire la calitatea de societate de asigurare/reasigurare ar putea fi considerată momentul depunerii cererii de licențiere, cu toate consecințele de rigoare rezultate de promovarea unei asemenea practici.

Astfel, interesul public va fi compromis, iar importanța licențierii ca metodă de control mai riguros din partea statului pentru promovarea intereselor asiguraților va fi diminuat.

Recomandări:

Substituirea tuturor expresiilor enunțate în obiecție, precum și a celor introduse cu ocazia enumerării condițiilor de licențiere și înlăturării altor lacune din proiect în care se conțin expresii analogice celor enumerate cu expresii: „licențierea activității de asigurare și/sau reasigurare”, „licențierea activității de asigurare și/sau reasigurare”, „înregistrarea de stat a activității de asigurare și/sau reasigurare”, „avizul prealabil de constituire a societății pe acțiuni solicitante a activității de asigurare/reasigurare”, capitalul social al solicitantului”, acordarea licenței solicitantului pentru desfășurarea activității de asigurare/reasigurare”.

Factori de risc:

- Formulare ambiguă care admite interpretări abuzive
- Prejudicierea intereselor contrar interesului public
- Atribuții care admit derogări și interpretări abuzive
- Lipsa/ambiguitatea procedurilor administrative
- Utilizarea neuniformă a termenilor

Riscuri de corupție:

- Generale

- 2 -

Obiecție generală asupra proiectului de lege

Obiecții:

Analizând cuprinsul proiectului propus, în coroborare cu dispozițiile Directivei 2009/138/CE privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II), se atestă lipsa reglementării condițiilor de licențiere în activitatea de asigurare și/sau reasigurare, fapt ce poate duce la apariția manifestărilor de corupție.

Astfel, potrivit art.18alin.(1) din Directiva indicată *supra*, sunt reglementate următoarele condiții de autorizare: „(a) în ceea ce privește întreprinderile de asigurare, să își limiteze obiectul de activitate la activitatea de asigurare și la operațiunile care decurg direct din aceasta, excluzând orice altă activitate comercială; (b) în ceea ce privește întreprinderile de reasigurare, să își limiteze obiectul la activitatea de reasigurare și la operațiunile asociate; această cerință poate include o funcție de holding și activități legate de sectorul financiar, în sensul articolului 2 alineatul (8) din Directiva 2002/87/CE; (c) să prezinte un plan de afaceri în conformitate cu articolul 23; (d) să dețină fondurile proprii de bază eligibile pentru a acoperi pragul

absolut al cerinței de capital minim, prevăzută la articolul 129 alineatul (1) litera (d); (e) să prezinte dovezi că, din acel moment, se va afla în postură de a deține fonduri proprii eligibile pentru acoperirea cerinței de capital de solvabilitate, prevăzută la articolul 100; (f) să prezinte dovezi că, din acel moment, se va afla în postură de a deține fonduri proprii eligibile pentru acoperirea cerinței de capital minim, prevăzută la articolul 128; (g) să prezinte dovezi că va fi în măsură să respecte sistemul de guvernanță menționat în capitolul IV secțiunea 2; (h) în ceea ce privește asigurarea generală, să comunice numele și adresa tuturor reprezentanților însărcinați cu soluționarea daunelor desemnați în temeiul articolului 4 din Directiva 2000/26/CE în orice stat membru altul decât statul membru în care este cerută autorizarea în cazul în care riscurile care trebuie acoperite sunt clasificate în clasa 10 din anexa I partea A din prezenta directivă, cu excepția răspunderii transportatorului”.

La fel, este relevant pct.(8) al Directivei enunțate, care prevede că: „Accesul la activitatea de asigurare sau de reasigurare ar trebui să fie supus unei autorizări prealabile. Prin urmare, este necesară stabilirea condițiilor și procedurilor pentru acordarea respectivei autorizații, precum și pentru un eventual refuz”.

Adiacent, subliniem faptul că, în Cap.II Secțiunea I art.9 include doar prevederi generale cu privire la licențierea activității de asigurare și/sau reasigurare, iar art.10 prevede procedura de licențiere, fără a fi prevăzut vreun articol care ar include o listă de condiții de licențiere comune tuturor solicitanților de a desfășura activitate de asigurare și/sau reasigurare.

Pericolul coruptibilității acestui element constă în incertitudinea pe care o creează în relațiile sociale, îndeosebi cele referitoare la mecanismele de realizare a drepturilor, de îndeplinire a obligațiilor, ambiguitatea atribuțiilor funcționarilor publici și a procedurilor administrative de care ei sunt responsabili etc., situații în care autoritățile responsabile de executarea legii respective se pot prevala de această deficiență pentru a comite abuzuri.

Recomandări:

Reglementarea expresă a condițiilor de licențiere pentru desfășurarea activității de asigurare și/sau reasigurare.

Factori de risc:

- Norme irealizabile
- Atribuții care admit derogări și interpretări abuzive
- Lipsa/ambiguitatea procedurilor administrative
- Prejudicierea intereselor contrar interesului public
- Lacună de drept

Riscuri de corupție:

- Încurajarea sau facilitarea actelor de:
 - corupere pasivă
 - corupere activă
- Legalizarea actelor de:
 - abuz de serviciu
 - depășire a atribuțiilor de serviciu

- 3 -

Art.9 alin.(6) și (7) din proiectul de lege

(6) Pentru eliberearea licenței de a desfășura activitățile permise asigurătorilor/reasigurătorilor, se depune la Autoritatea de supraveghere o cerere de licențiere, la care se anexează documentele și informațiile aferente asigurătorului/reasigurătorului solicitant.

(7) În procesul de examinare a unei cereri de licențiere, Autoritatea de supraveghere solicită orice documente și informații suplimentare aferente procesului de licențiere.

Obiecții:

În cadrul analizei *per ansamblu* a dispozițiilor sus-menționate, în raport cu normele proiectului de act normativ propus, se atestă o lacună de reglementare referitoare la documentele și informațiile necesare a fi prezentate de solicitanții de licență pentru desfășurarea activității de asigurare/reasigurare, factor de risc care condiționează apariția manifestărilor de corupție.

În acest context, sunt relevante prevederile art.29 alin.(2) al Legii nr.100/2017 cu privire la actele normative,

care stabilesc că: „Pentru a se evita lacunele legislative, soluțiile propuse în proiectul actului normativ trebuie să acopere întreaga problematică a relațiilor sociale ce constituie obiectul de reglementare al proiectului”.

De asemenea, conform principiului predictibilității normei juridice (art.3 alin.(1) lit.d) din Legea nr. 100/2017), la elaborarea unui proiect de act normativ trebuie să se asigure o reglementare clară, accesibilă și transparentă care, în contextul normelor examinate, să nu prejudicieze drepturile și interesele persoanelor care solicită eliberarea licenței de activitatea de asigurare/reasigurare și să asigure dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle (art.23 din Constituție).

Astfel, lipsa reglementării clare și, fără echivoc, a unor norme care să stabilească documentele și informațiile necesar de a fi prezentate de solicitanții de licență pentru desfășurarea activității de asigurare/reasigurare, riscă să determine interpretări abuzive și discreții excesive din partea entității publice responsabile de aplicare, care în dependență de scop și interes, va putea aplica normele respective în mod diferențiat (într-un caz, sub influența factorilor de corupție, licența se va elibera în lipsa unor documente și informații relevante - în alt caz, licența nu se va elibera, din considerentul neprezentării documentelor și informațiilor solicitate), fapt ce poate compromite realizarea interesului public.

Mai mult decât atât, se creează incertitudini în privința dreptului Autorității de supraveghere de a solicita „orice documente și informații suplimentare aferente procesului de licențiere”, întrucât în conținutul proiectului nu se prevăd documentele și informațiile de bază, care servesc la eliberarea licenței pentru desfășurarea activității de asigurare/reasigurare.

Rezumând cele enunțate *supra*, se atestă că dispoziția propusă este formulată de o manieră echivocă și impredictibilă care conferă persoanelor responsabile de aplicarea normelor propuse o marjă largă de discreție, pentru care va fi dificilă atragerea la răspundere pentru interpretarea abuzivă a documentelor și informațiilor necesare a fi prezentate de solicitanții de licență pentru desfășurarea activității de asigurare/reasigurare.

Recomandări:

Reglementarea expresă a documentele și informațiile necesare a fi prezentate de solicitanții de licență pentru desfășurarea activității de asigurare/reasigurare.

Factori de risc:

- Prejudicierea intereselor contrar interesului public
- Atribuții care admit derogări și interpretări abuzive
- Lipsa/ambiguitatea procedurilor administrative
- Lacună de drept

Riscuri de corupție:

- Încurajarea sau facilitarea actelor de:
 - corupere activă
 - corupere pasivă
- Legalizarea actelor de:
 - depășire a atribuțiilor de serviciu
 - abuz de serviciu

- 4 -

Art.9 alin.(14) din proiectul de lege

Obiecții:

În conținutul normei precitate, se atestă că trimiterea la riscurile cuprinse în clasele 14,15 și 17 enumerate în anexă partea A este una eronată, întrucât această parte conține 3 clase de asigurări de viață, iar riscurile cuprinse în clasele 14,15 și 17 sunt prevăzute în partea B a anexei la proiectul de lege, fiind o reglementare incoerentă care creează precondiții pentru interpretarea echivocă a normelor referitoare la calificarea riscurilor drept auxiliare pentru anumite clase de asigurare

Astfel, se constată o trimitere defectuoasă care, la aplicare, riscă să creeze divergențe de interpretare, precum și aplicarea eronată a normelor de drept.

Recomandări:

Prevederea coerentă a trimiterii din partea din anexă, prin substituirea literei „A” cu litera „B”.

Factori de risc:

- Norme de trimitere defectuoase

Riscuri de corupție:

- Generale

- 5 -

Art.10 alin.(2) și (3) din proiectul de lege

(1) Autoritatea de supraveghere emite hotărâre privind licențierea societății de asigurare și/sau reasigurare sau respinge cererea în termen de până la 5 luni de la data primirii cererii de licențiere însoțite de documentele și informațiile stabilite conform prezentei legi și actelor normative emise în acest scop.

(2) În termen de 15 zile lucrătoare de la primirea cererii, Autoritatea de supraveghere comunică solicitantului, după caz, lista documentelor și informațiilor care nu au fost prezentate conform alin.(1) în vederea depunerii acestora.(3) Autoritatea de supraveghere poate solicita în scris, pe parcursul termenului prevăzut la alin.(1), dar nu mai târziu de 3 luni de la primirea cererii de licențiere, orice documente sau informații suplimentare dacă cele prezentate nu sînt suficiente sau relevante pentru realizarea evaluării sau dacă documentația și/sau informația prezintă alte deficiențe.

(4) Solicitantul are la dispoziție un termen de 30 de zile de la data comunicării solicitării formulate potrivit alin.(3) pentru prezentarea documentelor și/sau a informațiilor cerute, respectiv pentru remedierea deficiențelor constatate, perioadă pe parcursul căreia termenul de 5 luni prevăzut la alin.(1) se suspendă. Solicitantul poate furniza din proprie inițiativă orice alte informații și/sau documente considerate relevante.

(5) Orice documente sau informații prevăzute la alin.(3) și(4) trebuie să fie prezentate cu cel puțin 30 de zile calendaristice anterior datei expirării termenului în care Autoritatea de supraveghere trebuie să se pronunțe asupra cererii de licențiere.

(6) Înregistrarea de stat a societății de asigurare/reasigurare se efectuează de către autoritatea competentă numai după prezentarea hotărârii scrise cu privire la acordarea avizului prealabil de constituire a asiguratorului/reasiguratorului, eliberat de către Autoritatea de supraveghere în condițiile prezentului articol.În perioada înregistrării societății de asigurare/reasigurare este interzisă orice furnizare/publicare de către fondatori a informației cu privire la activitatea societății de asigurare.

(7) La emiterea hotărârii cu privire la acordarea avizului prealabil de constituire a societății de asigurare și/sau reasigurare, Autoritatea de supraveghere eliberează și avizele prelabile acționarilor semnificativi pentru dobândirea participațiilor calificate în capitalul social al asiguratorului și avizele de numire a organelor de conducere.

(8) Dacă Autoritatea de supraveghere emite hotărârea cu privire la acordarea avizului prealabil de constituire pentru obținerea licenței, solicitantul trebuie să prezinte acesteia informațiile și documentele aferente eliberării licenței în termen de până la 5 luni de la data comunicării hotărârii respective.

(9) Dacă solicitantul nu prezintă informațiile și documentele respective în termenul prevăzut la alin.(8), acesta urmează să obțină un nou aviz prealabil de constituire a asiguratorului cu toate avizele conexe prevăzute la alin.(7);

(10) Autoritatea de supraveghere decide cu privire la acordarea licenței asiguratorului/reasiguratorului în termen de cel mult 2 luni de la data primirii informațiilor și documentelor aferente eliberării licenței.

(11) Autoritatea de supraveghere poate solicita în scris orice informații și documente

suplimentare necesare pentru evaluarea și/sau, după caz, remedierea altor deficiențe constatate, în termen de o lună de la data primirii documentației conform alin.(3), iar solicitantul are la dispoziție un termen de o lună de la data comunicării solicitării pentru prezentarea acestora, perioadă pe parcursul căreia termenul de 2 luni prevăzut la alin.(10) se suspendă. Solicitantul poate furniza din proprie inițiativă orice alte documente și informații considerate relevante, dar acestea trebuie să fie prezentate cel târziu cu 30 de zile calendaristice anterior datei expirării termenului prevăzut la alin.(8).

(12) Informația și documentele prezentate cu depășirea termenelor prevăzute pentru depunerea acestora nu sînt luate în considerare la evaluarea cererii de licențiere și se restituie solicitantului.

(13) În oricare dintre etapele procedurii de licențiere prevăzute la alin.(1)–(11), Autoritatea de supraveghere comunică în scris solicitantului decizia sa, indicând și motivele care au stat la baza acesteia în cazul respingerii cererii de licențiere.

(14) Licența se eliberează pe un formular cu regim special, pe care se indică: denumirea, forma juridică de organizare, adresa juridică a titularului de licență; numărul de identificare de stat; categoria de asigurare pentru a cărei desfășurare se eliberează licența. Anexa la licență este parte componentă a licenței și conține următoarele informații: titularul de licență; condițiile de licențiere; clasele și riscurile de asigurare.

(15) Licența se acordă pe un termen nelimitat și este netransmisibilă.

(16) Pentru fiecare sucursală separată și subdiviziune a societății de asigurare și/sau reasigurare în care se desfășoară activitatea se eliberează copii autorizate de pe licență.

(17) Taxa de eliberare a licenței pentru activitate de asigurare și/sau reasigurare este de 50000 lei, care se face venit la bugetul Autorității de supraveghere.

(18) Taxele aferente eliberării avizelor, examinării cererilor aferente reperfectării licenței, eliberării copiilor autorizate de pe aceasta, eliberării duplicatului licenței, precum și cele pentru operarea modificărilor în Registrul participanților profesioniști pe piața asigurărilor se stabilesc de către Autoritatea de supraveghere și se achită în bugetul acesteia la data depunerii cererii.

(19) Taxele pentru examinarea cererilor prevăzute în prezenta lege sînt nerambursabile.

(20) Autoritatea de supraveghere acordă licență unei societăți de asigurare și/sau reasigurare numai dacă este pe deplin convinsă că societatea respectivă poate asigura desfășurarea unei activități în condiții de siguranță, derespectare a cerințelor unei administrări prudente și sănătoase, care să asigure protejarea intereselor asiguraților, ale altor beneficiari și buna funcționare a pieței de asigurări.

(21) În sensul alin.(20) Autoritatea de supraveghere acordă licență unui asigurător/reasigurător în condițiile dispunerii obligatoriu a dotării tehnice corespunzătoare, a programelor soft pentru asigurarea prelucrărilor de date aferente contractelor de asigurare și despăgubirilor, asigurând: a) generalizarea datelor aferente polițelor și daunelor, care să includă cel puțin sistematizarea primelor de asigurare, duratei asigurării, datelor aferente producerii, raportării și chitării daunei, informațiilor statistice legate de persoana asigurată sau bunul asigurat; b) controlul accesului la sisteme și date; c) stabilirea profilurilor utilizatorilor în raport cu sarcinile relevante; d) securitatea prelucrării datelor cu caracter personal.

Obiecții:

Normele cuprinse în art.10 au ca obiect de reglementare procedura de licențiere, începând de la depunerea cererii și terminând cu eliberarea licenței privind activitatea de asigurare și/sau reasigurare.

Astfel, alin.(1) prevede un termen de până la 5 luni înăuntru căruia autoritatea de supraveghere emite hotărâre privind licențierea unei societăți pe acțiuni sau de respingere a cererii.

Totodată, alin.(10) prevede termenul decizional redus la cel mult 2 luni de la data primirii informațiilor și documentelor aferente licenței.

La fel, alin.(2) prevede termenul de 15 zile lucrătoare de la data primirii cererii în cadrul căruia autoritatea de supraveghere comunică solicitantului lipsa documentelor și informațiilor care nu au fost prezentate.

De asemenea, alin.(3) prevede un termen de cel mult 3 luni de la primirea cererii de licențiere înăuntru căruia autoritatea de supraveghere poate solicita orice documente sau informații.

În continuare, alin.(4) prevede un termen de 30 de zile pe care îl are la dispoziție solicitantul pentru prezentarea documentelor și informațiilor cerute conform formulării de la alin.(3) perioadă pe parcursul căreia termenul de 5 luni prevăzut la alin.(1) se suspendă.

Urmează dispozițiile alin.(5) care reglementează că documentele și informațiile prevăzute la alin.(3) și (4) trebuie să fie prezentate cu cel puțin 30 zile calendaristice anterior datei expirării termenului în care autoritatea de supraveghere trebuie să se pronunțe asupra cererii de licențiere, deși alin.(4) prevede suspendarea pe parcursul a 30 de zile a termenului de 5 luni prevăzut la alin.(1).

La fel, alin.(6) stipulează „înregistrarea de stat a societății de asigurare/reasigurare” numai după prezentarea hotărârii scrise cu privire la acordarea avizului prealabil de constituire a asigurătorului/reasigurătorului eliberat de autoritatea de supraveghere.

La alin.(7) se prevede că autoritatea de supraveghere eliberează și avizele prealabile acționarilor semnificativi și avizele de numire a organelor de conducere, fără a fi indicat nici un termen în acest sens.

În alin.(8) se prevede un termen de până la 5 luni de la data comunicării de autoritatea de supraveghere a hotărârii cu privire la acordarea avizului prealabil de constituire pentru obținerea licenței pentru ca solicitantul să prezinte informațiile și documentele aferente.

În alin.(9) termenul expus de alin.(8) se reia în cazul neprezentării informațiilor și documentelor respective de solicitant.

În continuare, în alin.(10) se reglementează un termen de 2 luni de la data primirii informațiilor și documentelor aferente, în care autoritatea de supraveghere decide în privința acordării licenței asigurătorului/reasigurătorului.

În alin.(11) deja se face referire la un termen de o lună de la data primirii documentației prevăzut în alin.(3) în care autoritatea de supraveghere poate solicita informația în scris și documentele suplimentare necesare, iar solicitantul are la dispoziție un termen de încă o lună de la data comunicării pentru prezentarea acestora, perioadă pe parcursul căreia termenul de 2 luni prevăzut la alin.(10) se suspendă. În acest caz, solicitantul poate furniza documentele și informațiile relevante într-un termen de cel târziu 30 zile calendaristice anterior expirării termenului prevăzut la alin.(8) care de fapt este de 5 luni de la emiterea avizului prealabil de constituire pentru obținerea licenței, care, la rândul său, nu are nici un termen separat (alin.(6)).

La fel, în alin.(12) se relevă situația în care depășirea termenelor prevăzute pentru depunerea acestora, nu sunt luate în considerare la evaluarea cererii de licențiere și se restituie solicitantului, fără a fi prevăzute criteriile conform cărora se consideră ca fiind termenul depășit (de la momentul expedierii/ primirii solicitării sau posibilității de executare a solicitării).

În alin.(13) nu se prevede nici-un termen în care autoritatea de supraveghere comunică în scris solicitantului decizia sa.

La alin.(14) prevede eliberarea licenței pe un formular cu regim special, fără a fi prevăzută forma în care se emite decizia de respingere a licențierii (de exemplu: decizie de refuz).

Reieșind din pluritatea de norme prevăzute în art.10 care reglementează procedura de licențiere, se

remarcă o multitudine de incertitudini și ambiguități referitoare la stabilirea termenelor de examinare a cererii de licențiere, a termenului de înlăturare a neconformităților depistate de autoritatea de supraveghere, a termenelor de prezentare a unor decizii conexe celor de licențiere, termene de comunicare a deciziilor adoptate la fiecare etapă, termene după care autoritatea de supraveghere ar fi obligată să adopte decizii, precum și alte termene conexe cu cele expuse mai sus.

Amalgamul de norme propuse în art.10 sunt lipsite de precizie și claritate logico-juridică, prin ce se conferă un risc coruptibil sporit promovării acestora, datorită lipsei clarității, previzibilității și transparenței procesului de licențiere, la fiecare dintre etape.

Din acest punct de vedere, cea mai importantă parte a proiectului propus care se referă la procedura de licențiere, nu corespunde exigențelor prevăzute de art.3 alin.(1) lit.d) al Legii nr.100/2017 cu privire la actele normative, și la aplicare, poate genera multiple abuzuri, litigii, precum și inhiba inițiativa investitorilor locali și străini de a dezvolta sectorul asigurărilor contrar art.9 alin.(3) din Constituție.

Totodată, reglementarea echivocă și confuză a obiectului de reglementare al art.10, care stabilește dreptul Autorității de supraveghere de a solicita documente/informații necesare întru eliberarea licenței privind activitatea de asigurare/reasigurare, fiind incerte și contrare termenele, condițiile în care Autoritatea își va exercita dreptul respectiv, se vor crea precondiții pentru apariția manifestărilor de corupție.

În consecință, reglementarea ambiguă a termenelor vizate și conflictul dintre normele sus-enunțate constituie un impediment în aplicarea corectă a prevederilor normative și creează premise pentru aplicarea normei „convenabile” într-o situație concretă, pentru alegerea subiectivă și abuzivă a normei aplicabile.

Recomandări:

Revizuirea procedurii de licențiere prevăzute în art.10 cu reglementarea în mod cert și univoc a procedurii de licențiere, cu respectarea principiilor clarității, previzibilității și transparenței procesului de licențiere, la fiecare dintre etape, prin stabilirea unor termene unice aplicabile unor situații identice.

Factori de risc:

- Lipsa/ambiguitatea procedurilor administrative
- Lipsa unor termene concrete/termene nejustificate/prelungirea nejustificată a termenilor
- Formulare ambiguă care admite interpretări abuzive
- Concurența normelor de drept
- Atribuții care admit derogări și interpretări abuzive

Riscuri de corupție:

- Încurajarea sau facilitarea actelor de:
 - corupere activă
 - corupere pasivă
- Legalizarea actelor de:
 - abuz de serviciu
 - depășire a atribuțiilor de serviciu

- 6 -

Art.10 alin.(18) din proiectul de lege

(18) Taxele aferente eliberării avizelor, examinării cererilor aferente reperfectării licenței, eliberării copiilor autorizate de pe aceasta, eliberării duplicatului licenței, precum și cele pentru operarea modificărilor în Registrul participanților profesioniști pe piața asigurărilor se stabilesc de către Autoritatea de supraveghere și se achită în bugetul acesteia la data depunerii cererii.

Obiecții:

Reglementarea propusă stipulează competența Autorității de supraveghere de a stabili taxele aferente eliberării avizelor, examinării cererilor aferente reperfectării licenței, eliberării copiilor autorizate de pe aceasta, eliberării duplicatului licenței, precum și cele pentru operarea modificărilor în Registrul participanților profesioniști pe piața asigurărilor.

Cu toate acestea, se atestă omisiunea de a prevedea o marjă/formulă generală de calcul în baza căreia Autoritatea va putea calcula și stabili cuantumul estimativ al taxelor respective, întrucât lipsa acestora arogă

exponenților Autorității atribuții extensive de reglementare, de a stabili în mod discreționar cuantumul acestor taxe. Or, delegarea unor astfel de atribuții în competența Autorității, fără a prevedea anumii indicatori la nivel de lege în baza cărora să se poată determina cu certitudine limita maximă și limita minimă a cuantumului aplicabil taxelor date, de la care să nu fie posibilă o deviere, riscă să compromită realizarea interesului public.

De altfel, stabilirea cuantumului taxelor respective la nivel de acte normative ale Autorității acordă dreptul acesteia de a prevedea taxe fie prea mari, fapt ce va afecta drepturile și interesele solicitanților de licențe, fie a unor taxe prea mici, fapt ce nu va justifica costul serviciului acordat, fiind în detrimentul bugetului Autorității.

Pericolul coruptibilității acestui element constă în incertitudinea pe care o creează în relațiile sociale, îndeosebi cele referitoare la mecanismul de formare și stabilire a taxelor respective, precum și ambiguitatea atribuțiilor exponenților Autorității și a procedurilor administrative de care ei sunt responsabili în raport cu reglementarea cuantumului taxelor aferente licenței de asigurare/reasigurare, situații în care agenții publici responsabili de aplicare se pot prevala de această deficiență pentru a comite abuzuri.

Recomandări:

Completarea normei cu prevederea care să stabilească cu certitudine anumite criterii/indicatori pentru formarea și stabilirea cuantumului taxelor respective, cu respectarea principiilor rezonabilității, transparenței și performanței, cu includerea cheltuielilor necesare și utile suportate de bugetul de stat în legătură cu prestarea serviciilor aferente eliberării avizelor examinării cererilor aferente reperfectării licenței, eliberării copiilor autorizate de pe aceasta, eliberării duplicatului licenței, precum și cele pentru operarea modificărilor în Registrul participanților profesioniști pe piața asigurărilor, întru asigurarea stabilirii unor taxe justificate, rezonabile, transparente, bazate pe performanță și să reflecte cheltuielile necesare și echitabile.

Factori de risc:

- Atribuții care admit derogări și interpretări abuzive
- Prejudicierea intereselor contrar interesului public
- Lipsa/ambiguitatea procedurilor administrative
- Lacună de drept

Riscuri de corupție:

- Încurajarea sau facilitarea actelor de:
 - corupere activă
 - corupere pasivă
 - utilizare neconformă a fondurilor și/sau a patrimoniului
- Legalizarea actelor de:
 - abuz de serviciu
 - depășire a atribuțiilor de serviciu

- 7 -

Art.10 alin.(20), art.19 alin.(14) din proiectul de lege

(20) Autoritatea de supraveghere acordă licență unei societăți de asigurare și/sau reasigurare numai dacă este pe deplin convinsă că societatea respectivă poate asigura desfășurarea unei activități în condiții de siguranță, de respectare a cerințelor unei administrări prudente și sănătoase, care să asigure protejarea intereselor asiguraților, ale altor beneficiari și buna funcționare a pieței de asigurare.

(14) Autoritatea de supraveghere acordă licență sucursalei din Republica Moldova a unui asigurător/reasigurător dintr-un alt stat numai dacă este pe deplin convinsă că asigurătorul/reasigurătorul respectiv poate asigura desfășurarea activității pe teritoriul Republicii Moldova în condiții de siguranță și cu respectarea cerințelor unei administrări prudente și sănătoase și că sunt asigurate condiții adecvate pentru realizarea supravegherii.

Obiecții:

Normele propuse prezintă deficiențe de reglementare care pot duce la apariția manifestărilor de corupție.

Astfel, în conformitate cu art.14 alin.(5) al Directivei 2009/138/CE privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II), „Cererea de autorizare se analizează ținându-se seama de planul de afaceri care trebuie prezentat în temeiul articolului 18 alineatul (1) litera (c) și de respectarea condițiilor de autorizare stabilite de statul membru de la care se solicită autorizația”.

Totodată, pct.(8) al Directivei 2009/138/CE privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II), prevede că: „Accesul la activitatea de asigurare sau de reasigurare ar trebui să fie supus unei autorizări prealabile. Prin urmare, este necesară stabilirea condițiilor și procedurilor pentru acordarea respectivei autorizații, precum și pentru un eventual refuz”.

Rezultă că pentru acordarea licenței societății de asigurare și/sau reasigurare, decizia Autorității trebuie să fie fundamentată de prezența planului de afaceri și întrunirea condițiilor de autorizare din partea solicitantului de licență privind activitatea de asigurare și/sau reasigurare, iar „convingerea deplină” a Autorității precum că societatea va asigura desfășurarea unei activități în condiții de siguranță, de respectare a cerințelor unei administrări prudente și sănătoase, care să asigure protejarea intereselor asiguraților, ale altor beneficiari și buna funcționare a pieței de asigurare poate rezulta doar urmare a evaluării și verificării realizării în practică a planului de afaceri și a întrunirii condițiilor stabilite de lege.

Așadar, adoptarea deciziei de acordare a licenței doar în baza „convingerii depline” a Autorității vizavi de activitatea societății va acorda atribuții abuzive agenților publici responsabili de aplicare, de a adopta un comportament părtinitor față de o anumită societate, în vederea eliberării licenței respective în lipsa unui plan de afaceri și cu eludarea condițiilor necesare obținerii licenței privind activitatea de asigurare și reasigurare, sau invers, refuzul eliberării licenței din motivul prezenței „deplinei convingeri”. În sensul dat, se creează o situație favorabilă dezvoltării relațiilor corupte, părțile fiind tentate să uzeze „deplina convingere” ca monedă de schimb la eventualele foloase necuvenite oferite de solicitant sau estorcate de entitatea publică responsabilă.

Pericolul coruptibilității a normei propuse, constă în formularea atribuțiilor Autorității de o manieră ambiguă, determinând posibilitatea de a le interpreta diferit în diferite situații, inclusiv de a le interpreta în versiunea preferată sau de a deroga de ele, fără a ține seama de alte interese legitime și spiritul legii, executarea căreia urmează să o asigure prin activitatea sa, fapt ce va prejudicia interesul public.

În consecință, reglementarea normei în redacția în care acordă dreptul Autorității de a elibera licența în baza „convingerii depline” în privința aspectelor sus- indicate, fără a stabili principalele circumstanțe în temeiul cărora exponenții Autorității va dispune acordarea licenței, riscă să determine comiterea actelor de corupție în procesul de examinare și eliberare a licenței privind activitatea de asigurare și reasigurare.

La fel, în conținutul normei se operează cu cuvintele „acordă licență unei societăți de asigurare și/sau reasigurare”, fapt ce nu corespunde statutului persoanei care solicită eliberarea licenței pentru desfășurarea activității de asigurare și/sau reasigurare, deoarece la această etapă a procedurii de licențiere nu există încă societate de asigurare și/sau reasigurare, iar aceasta va obține calitatea de societate de asigurare și/sau reasigurare doar după adoptarea deciziei corespunzătoare în privința sa.

Recomandări:

Reformularea normei propuse, astfel încât, să rezulte cu certitudine cerințele legale pe care se va fundamenta decizia de acordare a licenței privind activitatea de asigurare și reasigurare, în vederea excluderii tuturor posibilităților de a interpreta în mod abuziv și discreționar norma propusă.

Substituirea cuvintelor „de asigurare și/sau reasigurare” cu cuvintele „pe acțiuni”.

Factori de risc:

- Formulare ambiguă care admite interpretări abuzive
- Atribuții care admit derogări și interpretări abuzive

Riscuri de corupție:

- Încurajarea sau facilitarea actelor de:
 - corupere activă
 - corupere pasivă

- Prejudicierea intereselor contrar interesului public
- Concurența normelor de drept

- Legalizarea actelor de:
 - abuz de serviciu
 - depășire a atribuțiilor de serviciu

- 8 -

Art.12 alin.(1) lit.i) din proiectul de lege

(1) Autoritatea de supraveghere respinge o cerere de licențiere dacă: [...]

i) nu sunt respectate alte condiții prevăzute de prezenta lege.

Obiecții:

Norma propusă stabilește dreptul Autorității de a respinge cererea de licențiere în caz că nu sunt respectate „alte condiții prevăzute de prezenta lege”, fapt ce nu acordă o reglementare transparentă și predictibilă în ceea ce privește condițiile în care se pot stabili cu certitudine motivele respingerii cererii de licențiere, precum și se creează precondiții pentru exponenții Autorității de a recurge la metode coruptibile în vederea estorcării unor beneficii/avantaje necuvenite urmare a adoptării unei decizii favorabile solicitantului de licență, în lipsa unor condiții certe pentru acesta.

Mai mult decât atât, formularea propusă stimulează apariția unor discreții excesive ale agenților publici responsabili de aplicare, de a interpreta în mod abuziv celelalte norme din legea propusă care stabilesc anumite condiții aplicabile altor situații decât acestea, fiind incert și dificil de stabilit care anume condiție se raportează la raportul juridic de respingere a cererii.

Prin urmare, stabilirea unor norme clare, precise, transparente și previzibile, pentru a nu lăsa loc de abuzuri din partea autorităților publice responsabile de aplicare și interpretări eronate din partea solicitanților de licență, va asigura o reglementare liberă de riscuri de corupție.

Recomandări:

Completarea normei cu toate situațiile posibile intervenției respingerii cererii de licențiere.

Factori de risc:

- Formulare ambiguă care admite interpretări abuzive
- Norme de trimitere defectuoase

Riscuri de corupție:

- Generale

- 9 -

Art.12 alin.(2) din proiectul de lege

(2) Autoritatea de supraveghere nu examinează cererea de eliberare a licenței în contextul necesităților economice ale pieței. Orice decizie de refuz în acordarea licenței trebuie motivată în modul precis și trebuie comunicată societății în cauză.

Obiecții:

Potrivit normei în varianta propusă, Autoritatea nu examinează cererea de eliberare a licenței, reieșind din motivul contextului necesităților economice ale pieței.

Această formulare conține o negație de la acțiune a Autorității și constituie o formulare ce contravine unei succesiuni logico-juridice, contrar prevederilor art.46 alin.(3) al Legii nr.100/2017 cu privire la actele normative.

Coroborând dispoziția propusă cu prevederile art.22 al Directivei 2009/138/CE privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II) privind „*Nevoi economice ale pieței*”, se constată o expunere pozitivă logică, prin care se stipulează că „*Statele membre nu impun ca o cerere de autorizație să fie examinată în funcție de nevoile economice ale pieței*”, ceea ce denotă o disonanță în

raționamentul intervenției propuse.

Astfel, diferența de expunere poate genera interpretări eronate distorsionate de sensul logic propus, existând riscul de a fi interpretate în sens negativ, adică în sensul că Autoritatea în general nu examinează cererile de eliberare a licenței bazându-se pe contextul necesităților economice ale pieței.

La fel, în formularea expusă lipsește reglementarea termenului de comunicare a deciziei de refuz în acordarea licenței, sau cel puțin trimiterea la o normă care să reglementeze un astfel de termen, ceea ce la aplicare va crea condiții prielnice dezvoltării unor practici vicioase de comunicare tardivă sau chiar necomunicare a deciziilor respective, precum și cele care pot prejudicia drepturile și interesele persoanelor interesate, iar în rezultat va fi prejudicat și interesul public generat de incertitudinea cu privire la stabilitatea raporturilor juridice administrative, respectarea termenelor de atac a deciziilor, precum și aspectele de ordin de recuperare a prejudiciilor cauzate de autorități în cazul adoptării unor decizii ilegale.

Riscul coruptibilității formulărilor expuse constă în posibilitatea utilizării în mod fraudulos a normelor pentru a estorca foloase necuvenite de etnitățile publice responsabile sau predispunerea persoanelor interesate de a comite acte de corupție pentru a aplica în mod convenabil pentru diferite situații normele expuse confuz.

Recomandări:

Formulare normei în următoarea redacție: "(2) Autoritatea de supraveghere examinează cererea de eliberare a licenței fără a luat în considerare contextul necesităților economice ale pieței. Orice decizie de refuz în acordarea licenței trebuie motivată în modul precis și trebuie comunicată societății în cauză în termen de 15 zile de la emitere, cu act de notificare sau cu scrisoare recomandată.

Factori de risc:

- Concurența normelor de drept
- Lipsa/ambiguitatea procedurilor administrative
- Atribuții care admit derogări și interpretări abuzive
- Lipsa unor termene concrete/termene nejustificate/prelungirea nejustificată a termenilor
- Prejudicierea intereselor contrar interesului public

Riscuri de corupție:

- Încurajarea sau facilitarea actelor de:
 - corupere activă
 - corupere pasivă
- Legalizarea actelor de:
 - abuz de serviciu
 - depășire a atribuțiilor de serviciu

- 10 -

Art.13 alin.(2) din proiectul de lege

(2) La apariția temeiurilor pentru reperfectarea licenței societatea de asigurare/reasigurare este obligată, în termen de 10 zile lucrătoare de la data înregistrării de stat a modificărilor operate să depună la Autoritatea de supraveghere o cerere de reperfectare a licenței cu documentele aferente conform actelor normative emise de Autoritatea de supraveghere. Nerespectarea termenului prevăzut atrage aplicarea sancțiunilor contravenționale.

Obiecții:

În conținutul normei propuse se constată o lacună de reglementare în ceea ce privește stabilirea statutului de valabilitate a licenței urmare a apariției temeiurilor pentru reperfectarea acesteia, precum și statutul acesteia pentru situația în care societatea de asigurare/reasigurare nu a depus în termenul stabilit o cerere de reperfectare a licenței la Autoritate, adiacent aplicării sancțiunii contravenționale.

Astfel, sunt relevante dispozițiile art.13 al Directivei 2009/138/CE privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II) care la pct.1 stipulează că „întreprindere de asigurare” înseamnă o întreprindere de asigurare directă de viață sau generală care a primit o autorizație în conformitate cu articolul 14, iar la pct.4 „întreprindere de reasigurare” înseamnă o întreprindere care a primit autorizarea în conformitate cu articolul 14 pentru desfășurarea activităților de reasigurare”.

De asemenea, art.14 alin.(1) stabilește că „Accesul la activitatea de asigurare directă sau de reasigurare care face obiectul prezentei directive este condiționată de emiterea unei autorizații prealabile. (2) Autorizația menționată la alineatul (1) se obține de la autoritățile de supraveghere din statul membru de origine de către următoarele întreprinderi: (a) orice întreprindere care își stabilește sediul central pe teritoriul statului membru în cauză; sau (b) orice întreprindere de asigurare care, după ce a primit o autorizație în temeiul alineatului (1), dorește să își extindă activitatea la o întreagă clasă de asigurare sau la alte clase de asigurare decât cele deja autorizate”.

În contextul dispozițiilor sus-enunțate, rezultă că desfășurarea activității de asigurare/reasigurare este condiționată de obținerea unei autorizații, în conformitate cu cerințele și procedurile stabilite de lege, iar intervenția unor ulterioare modificări ale sediului, denumirii societății, sau a unor noi clase, tipuri de asigurări condiționează reperfectarea licenței, rezultând imposibilitatea prestării serviciilor în domeniul asigurărilor în baza unei licențe nevalabile/neconforme. Stabilirea raționamentului juridic al activității societăților numai în baza unui act valabil/autentic, va asigura desfășurarea activității de asigurare/reasigurare în condiții legale lipsită de riscuri de corupție.

Lipsa reglementării unor norme care să determine valabilitatea licenței urmare a intervenției temeiurilor de reperfectare, riscă să determine apariția manifestărilor de corupție din partea exponenților Autorității, prin admiterea unor interpretări abuzive vizavi de evaluarea valabilității licenței în temeiul căreia societatea își va desfășura activitatea în perioada respectivă, fapt care, în consecință, va putea prejudicia interesele beneficiarilor de licență care vor fi nevoiți să recurgă la acte de corupție întru evitarea acțiunilor birocratice din partea agenților publici responsabili de aplicare.

În sensul dat, stabilirea unei certitudini juridice în privința actului juridic (licența) care certifică posibilitatea desfășurării activității de asigurare/reasigurare pentru toți participanții din sfera asigurărilor, în special determinarea actului valabil în temeiul căruia societatea își va desfășura activitatea în perioada apariției temeiurilor de reperfectare a licenței va preveni situațiile de manifestare a unui comportament coruptibil și prejudicierea interesului public.

Subsidiar, se remarcă incertitudini referitoare la valabilitatea licenței după adoptarea deciziei de eliberare a licenței reperfectate, întrucât omisiunea prevederii acestor aspecte creează precondiții pentru agenții publici responsabili de a comite abuz de serviciu și/sau depășirea atribuțiilor de serviciu, prin admiterea pe piața de asigurări a unor societăți care își desfășoară activitatea de asigurare/reasigurare în baza unui act juridic nevalabil/neautentic deși au intervenit careva modificări ale sediului, denumirii societății, sau a unor noi clase, tipuri de asigurări, fapt ce va compromite realizarea interesului public.

Recomandări:

Completarea normei cu două alineate noi cu renumerotarea corespunzătoare a elementelor structurale.

Astfel, după alin.(2) se va stabili alin.(3) în următoarea redacție: „(3) În perioada apariției temeiurilor de reperfectare a licenței și până la adoptarea deciziei de Autoritatea de supraveghere, se suspendă licența conform art.15 lit.j), și după alin.(4) corespunzător se va completa cu alin.(5) în următoarea redacție: „(5) Din momentul adoptării deciziei de eliberare a licenței reperfectate de către Autoritatea de supraveghere, licența eliberată anterior reperfectării se consideră nulă ”

Completarea art.15 cu lit.j) în următoarea redacție: „în cazul reperfectării licenței”.

Factori de risc:

- Lacună de drept
- Prejudicierea intereselor contrar interesului public
- Atribuții care admit derogări și interpretări abuzive
- Lipsa/ambiguitatea procedurilor administrative

Riscuri de corupție:

- Încurajarea sau facilitarea actelor de:
 - corupere pasivă
 - corupere activă
- Legalizarea actelor de:
 - abuz de serviciu
 - depășire a atribuțiilor de serviciu

Art.14 din proiectul de lege

(1) Drept temei pentru eliberarea duplicatului licenței poate servi pierderea, sustragerea, distrugerea sau deteriorarea acesteia.

(2) În caz de pierdere, sustragere, distrugere sau deteriorare a licenței, societatea de asigurare/reasigurare este obligată, în decurs de pânăla 5 zile lucrătoare din momentul constatării, să publice, în acest sens, un avis în Monitorul Oficial al Republicii Moldova și, în termen de pânăla 10 zile lucrătoare, să depună la Autoritatea de supraveghere, o cerere de eliberare a duplicatului licenței cu anexarea documentelor confirmative privind pierderea, sustragerea, distrugerea sau deteriorarea licenței, după caz. Nerespectarea termenelor prevăzute atrage aplicarea sancțiunilor contravenționale.

Obiecții:

Norma propusă stabilește procedura de eliberare a duplicatului licenței, fiind omisă reglementarea cu privire la efectul juridic al emiterii duplicatului licenței în cazul pierderii, sustragerii, distrugerii sau deteriorării, asupra originalului.

Reieșind din dispozițiile art.9 alin.(1) al proiectului propus, licența poate fi unică, iar duplicatul acesteia în mod automat înlocuiește autenticitatea licenței inițiale. În acest mod, norma propusă omite reglementarea cu privire la acțiunea licenței eliberate până la duplicat, ceea ce poate genera situația unei duble licențieri ale unei și aceleași activități, a unei și aceleași persoane juridice. Această din urmă situație poate condiționa manifestarea actelor de corupție atât din partea persoanelor interesate, cât și din partea reprezentanților entităților publice responsabile, care fiind influențați coruptibil vor adopta decizii abuzive cu privire la acțiunea licenței inițiale „pierdute, sustrate, distruse sau deteriorate” vizavi de duplicatul licenței eliberat ulterior. Cu alte cuvinte, se poate crea situația în care o persoană juridică să fie autorizată dublu pentru una și aceeași activitate sau pentru activități diferite tot în aceeași măsură cum o persoană fizică ar avea o dublă identitate.

Analizând raționamentul art.9 alin.(1) din proiectul de lege propus, se deduce că activitatea de asigurare/reasigurare poate fi desfășurată numai în baza licenței existente, fiind necesară prevederea unor soluții în care licența reclamată în una din situațiile supuse eliberării duplicatului licenței ar putea fi folosită în mod fraudulos de persoane fizice sau juridice.

Astfel, în vederea excluderii și diminuării efectelor coruptibile în procesul de elaborare a proiectelor de acte normative, care pot fi în detrimentul interesului public (art.26 Legea integrității nr.82/2017), se remarcă necesitatea prevederii aspectului indicat supra. Aceasta deoarece în lipsa reglementării corespunzătoare se va admite neglijența în serviciu de către exponenții Autorității responsabili de ținerea Registrului participanților profesioniști pe piața asigurărilor, prin neintroducerea modificărilor corespunzătoare în Registru, ceea ce va încuraja unele persoane la acte de corupție în vederea acceptării desfășurării activității de asigurare/reasigurare în baza unui act nevalabil/neautentic, fapt care în rezultat va prejudicia drepturile și interesele persoanelor asigurate și ale altor persoane, drepturile cărora pot fi lezate prin utilizarea frauduloasă a licenței considerate pierdute, sustrate, distruse sau deteriorate.

În alt context, lipsesc careva reglementări cu privire la perioada tranzitorie între pierderea, sustragerea, distrugerea sau deteriorarea licenței inițiale și eliberarea duplicatului de către Autoritate, precum și efectul eliberării duplicatului licenței față de originalul substituit.

La fel, în conținutul norme lipsesc careva referințe în ceea ce privește stabilirea unui termen rezonabil în care Autoritatea este responsabilă de eliberarea duplicatului licenței, din momentul depunerii cererii de eliberare a duplicatului acesteia, cu toate consecințele de rigoare, fapt ce poate determina apariția manifestărilor de corupție.

Reieșind din aspectele invocate *supra*, se constată existența unor multiple riscuri de corupție congruente cu lacune de reglementare care pot forma în totalitate o diversitate de situații în care exponenții Autorității se vor putea prevala de ambiguitatea și omisiunea invocată, în interes personal, fiind totodată prejudiciat interesul public.

Recomandări:

Completarea articolului 14 cu alineatul (3), (4) și (5) în următoarea redacție: „(3) Autoritatea de supraveghere în termen de (xx zile lucrătoare) decide eliberarea sau, după caz, respinge eliberarea duplicatului licenței de la data depunerii cererii de eliberare a duplicatului acesteia.

(4) În cazul eliberării duplicatului licenței, autoritatea de supraveghere adoptă decizia de anulare a formularului licenței pierdut, sustras, distrus sau deteriorat, cu introducerea modificărilor respective în Registrul participanților profesioniști pe piața asigurărilor nu mai târziu de prima zi lucrătoare de la data adoptării deciziei respective.

(5) În perioada de examinare a cererii de eliberare a duplicatului licenței, societatea de asigurare/resigurare își poate desfășura activitatea în baza declarației pe proprie răspundere, depusă la autoritatea de supraveghere concomitent cu cererea de eliberare a duplicatului licenței”.

Factori de risc:

- Lipsa/ambiguitatea procedurilor administrative
- Lacună de drept
- Prejudicierea intereselor contrar interesului public
- Lipsa unor termene concrete/termene nejustificate/prelungirea nejustificată a termenilor
- Atribuții care admit derogări și interpretări abuzive

Riscuri de corupție:

- Încurajarea sau facilitarea actelor de:
 - corupere activă
 - corupere pasivă
- Legalizarea actelor de:
 - depășire a atribuțiilor de serviciu
 - abuz de serviciu

- 12 -

Art.16 alin.(5) lit.b) din proiectul de lege

(5) Titularul de licență, față de care a fost adoptată hotărârea cu privire la retragerea licenței, este obligat: [...];

b) să restituie licența Autorității de supraveghere în termen de 2 zile lucrătoare de la data comunicării hotărârii cu privire la retragerea licenței; [...].

Obiecții:

Norma propusă stabilește obligația titularului de licență să o restituie Autorității în termen de 2 zile de la data comunicării hotărârii cu privire la retragerea licenței, fiind omisă prevederea sancțiunii titularului în caz de neexecutare a obligației respective în termenul indicat.

Lipsa reglementării sancțiunii corespunzătoare în caz de nerestituire a licenței retrase va putea stimula utilizarea frauduloasă a acesteia de persoanele interesate, precum și va facilita neglijența agenților publici responsabili de aplicarea sancțiunilor clare și proporționale pentru nerestituirea licenței în termenul stabilit, fapt ce va prejudicia interesul public.

Recomandări:

Reglementarea normei în următoarea redacție: „b) să restituie licența Autorității de supraveghere în termen de 2 zile lucrătoare de la data comunicării hotărârii cu privire la retragerea licenței, în caz contrar, cu aplicarea sancțiunii contravenționale”.

Factori de risc:

- Atribuții care admit derogări și interpretări abuzive
- Lipsa sancțiunilor clare
- Prejudicierea intereselor contrar interesului public

Riscuri de corupție:

- Încurajarea sau facilitarea actelor de:
 - corupere activă
 - corupere pasivă

● Lacună de drept

● Legalizarea actelor de:

- abuz de serviciu
- depășire a atribuțiilor de serviciu

- 13 -

Art.19 alin.(1) lit.d) din proiectul de lege

(1) Societățile de asigurare și/sau reasigurare care au sediul în alt stat și care sunt licențiate în alt stat pot desfășura activități pe teritoriul Republicii Moldova numai dacă sunt îndeplinite în mod cumulativ următoarele condiții: [...];

d) cadrul legislativ existent în statul de origine și/sau modul de aplicare a acestuia nu împiedică exercitarea de către Autoritatea de supraveghere a funcțiilor sale de supraveghere; [...].

(13) Autoritatea de supraveghere respinge cererea de licențiere asucursalei unei societăți de asigurare și/sau reasigurare din alt stat dacă reglementarea și supravegherea în temeiul prezentei legi poate fi împiedicată legea statului de origine.

Obiecții:

Potrivit raționamentului normei propuse, societățile de asigurare și/sau reasigurare care au sediul în alt stat și care sunt licențiate în alt stat vor putea desfășura activități pe teritoriul Republicii Moldova dacă cadrul legislativ existent în statul de origine și/sau modul de aplicare a acestuia nu împiedică exercitarea de către Autoritatea de supraveghere a funcțiilor sale de supraveghere.

Astfel, sunt relevante prevederile cu pct.(2) și ale pct.(11) ale Directivei 2009/138/CE privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II) care stipulează că „(2) Pentru a facilita inițierea și desfășurarea activităților de asigurare și de reasigurare este necesară eliminarea diferențelor semnificative dintre legislațiile statelor membre privind normele care se aplică întreprinderilor de asigurare și de reasigurare. Prin urmare, ar trebui instituit un cadru juridic pentru a permite întreprinderilor de asigurare și reasigurare să își desfășoare activitatea de asigurare pe piața internă facilitând, astfel, întreprinderilor de asigurare și reasigurare cu sediul central în Comunitate acoperirea riscurilor și obligațiilor situate în interiorul Comunității. [...]. (11) Având în vedere că prezenta directivă constituie un instrument esențial pentru realizarea pieței interne, întreprinderilor de asigurare și de reasigurare autorizate în statele membre de origine ar trebui să li se permită desfășurarea, în întreaga Comunitate, a oricărei sau a tuturor activităților lor prin înființarea de sucursale sau prin furnizarea de servicii. Așadar, este oportună realizarea unei asemenea armonizări necesare și suficiente pentru a obține recunoașterea mutuală a autorizațiilor și a sistemelor de supraveghere și, prin urmare, a unei autorizații unice valabile pe întreg teritoriul Comunității și care permite efectuarea supravegherii unei întreprinderi de către statul membru de origine”.

Totodată, potrivit art.162 al Directivei sus-enunțate, sunt reglementate condițiile și principiile de autorizare oricărei întreprinderi cu sediul central în afara Comunității, fiind lipsă impunerea condiției de a nu fi în disonanță cadrul legal al statului de origine cu exercitarea funcțiilor de supraveghere ale Autorității statului gazdă.

Rezultă că stabilirea condiției respective sucursalelor societăților de asigurare și/sau reasigurare din alt stat va crea impedimente administrative în dezvoltarea relațiilor între statul de origine și statul gazdă și precondiții pentru dezvoltarea apariției manifestărilor de corupției în procesul decizional privind eliberarea sau refuzul licenței unei societăți de asigurare și/sau reasigurare din alt stat. Aceasta deoarece stabilirea condiției privind cadrul legislativ existent în statul de origine și/sau modul de aplicare a acestuia pentru a fi în concordanță cu exercitarea de către Autoritatea de supraveghere a funcțiilor sale de supraveghere, este ambiguă și la aplicare va admite interpretări abuzive, întrucât este dificilă evaluarea cadrului legal al statului de origine. Mai mult decât atât, urmare a evoluției cadrului normativ al statului de origine, acesta poate suporta modificări necontrolabile de către statul gazdă, fapt ce nu acordă siguranță raporturilor juridice de care depinde eliberarea licenței unei societăți de asigurare și/sau reasigurare din alt stat.

Recomandări:

Revizuirea normei propuse prin prisma principiilor și condițiilor de autorizare a societăților de asigurare și/sau reasigurare din alt stat prevăzute în Directiva 2009/138/CE privind accesul la activitate și desfășurarea activităților de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II).

Factori de risc:

- Prejudicierea intereselor contrar interesului public
- Concurența normelor de drept
- Cumularea competențelor de a stabili rigori, a controla aplicarea lor și de a sancționa
- Lipsa/ambiguitatea procedurilor administrative
- Atribuții care admit derogări și interpretări abuzive

Riscuri de corupție:

- Generale
- Încurajarea sau facilitarea actelor de:
 - corupere activă
 - corupere pasivă
- Legalizarea actelor de:
 - depășire a atribuțiilor de serviciu
 - abuz de serviciu

- 14 -

Art.22 alin.(4) din proiectul de lege

(4) Modificările acționariatului societății de asigurare și/sau reasigurare respective din alt stat, care solicită înființarea sucursalei, sau ale persoanelor aflate în legături strânse, inclusiv cele care decurg dintr-un proces de fuziune sau dezmembrare în care este implicată societatea de asigurare și/sau reasigurare din alt stat, trebuie să fie notificate Autorității de supraveghere de către sucursala acesteia.

Obiecții:

Norma propusă stabilește obligația sucursalei din Republica Moldova de a notifica Autoritatea cu privire la intervenția unor modificări în structura acționariatului societății de asigurare și/sau asigurare din alt stat, care solicită înființarea sucursalei, sau ale persoanelor aflate în legături strânse cu aceasta, fiind incert termenul în care sucursala respectivă este ținută să notifice asemenea schimbări Autorității, și anume, despre schimbările în structura acționarilor, în structura organizațională sau managerială a întreprinderilor de asigurare și de reasigurare dintr-un grup, care necesită imperativ aprobarea sau autorizarea autorității de supraveghere.

Astfel, potrivit dispozițiilor art.24 din Directiva 2009/138/CE privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II), se stabilește dreptul Autorităților de supraveghere de a nu acorda unei întreprinderi autorizația de inițiere a activității de asigurare sau de reasigurare înainte de a fi obținut comunicarea identității acționarilor sau a asociaților, direcți sau indirecti, persoane fizice sau juridice, care dețin o participatie calificată în respectiva întreprindere, precum și comunicarea cuantumului respectivei participații. Totodată, se prevede și refuzul autorizației în cazul în care, ținând seama de necesitatea de a garanta o administrare corectă și prudentă a întreprinderii de asigurare sau de reasigurare, nu sunt mulțumite de calitatea acționarilor sau a asociaților.

Rezultă că lipsa unui termen rezonabil în care sucursala din Republica Moldova trebuie să notifice Autoritatea despre schimbările apărute în structura acționariatului societății de asigurare și/sau asigurare din alt stat, care solicită înființarea sucursalei, sau ale persoanelor aflate în legături strânse cu aceasta, va determina apariția manifestărilor de corupție din partea agenților publici responsabili de aplicarea, prin admiterea desfășurării pârinoitoare a activității unora din societăți, deși în structura acționariatului, ale persoanelor aflate în legături strânse cu acestea, au intervenit modificările respective.

Adiacent apariției manifestărilor de corupție, urmare a desfășurării activității de asigurare, fără notificarea Autorității într-un termen rezonabil despre modificările intervenite, se va putea compromite administrarea corectă și prudentă a societăților respective, întrucât acestea se vor putea prevala de lipsa acestuia pentru a nu informa Autoritatea pentru o perioadă „convenabilă” scopurilor urmărite, fapt care, în consecință, va putea afecta drepturile și interesele asiguraților.

Recomandări:

Reglementarea expresă a unui termen rezonabil în care societății de asigurare și/sau reasigurare respective din alt stat, care solicită înființarea sucursalei, trebuie să notifice Autorității de supraveghere despre modificările acționariatului.

Factori de risc:

- Lacună de drept
- Prejudicierea intereselor contrar interesului public
- Lipsa unor termene concrete/termene nejustificate/prelungirea nejustificată a termenilor

Riscuri de corupție:

- Încurajarea sau facilitarea actelor de:
 - corupere activă
 - corupere pasivă
- Legalizarea actelor de:
 - abuz de serviciu
 - depășire a atribuțiilor de serviciu

- 15 -

Art.29 alin.(4) din proiectul de lege

(4) În cazul în care, după epuizarea tuturor mijloacelor posibile și cu condiția că nu există motive de suspiciune, nu se identifică nicio persoană în calitate de beneficiar efectiv, persoana fizică care ocupă funcția de administrator al asigurătorului/reasigurătorului este considerată beneficiar efectiv.

Obiecții:

Conform normei propuse se creează un mecanism formal de identificare a beneficiarilor efectivi în cadrul verificării informației în privința acestora de către autoritatea de supraveghere.

Cu referire la aspectul formal, se subliniază faptul că potrivit alin.(15) art.5 al Legii nr.308/2017 cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, „Entitățile raportoare țin evidența măsurilor luate în vederea identificării beneficiarilor efectivi pentru fiecare client în parte și le prezintă, la cerere, Serviciului Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor și/sau organelor cu funcții de supraveghere a entităților raportoare”.

Însă, aspectul reflectat în norma indicată supra nu se conține în norma analizată și nici-o normă de trimitere la norma invocată nu se face.

În rezultat, deși norma propusă conține unele elemente ale unei reglementări integrale, totuși sunt omise principalele obiective existente și reglementate de legislația în vigoare.

Lipsa reglementării mecanismului clar și transparent de reflectare a tuturor mijloacelor posibile din care să rezulte lipsa motivelor de suspiciune în privința identificării beneficiarului efectiv al activității de asigurare/reasigurare va duce la irealizarea normei propuse și admiterea acțiunilor abuzive și de neglijență din partea agenților public responsabili, prin acțiuni de corupție rezultate din interes material. Aceasta deoarece norma propusă prevede epuizarea tuturor mijloacelor posibile și cu condiția că nu există motive de suspiciune. Însă norma specială în vigoare prevede că entitățile raportoare țin evidența măsurilor luate în vederea identificării beneficiarilor efectivi, ceea ce presupune o serie de măsuri proactive îndreptate în spre luarea la evidență a beneficiarilor efectivi, inclusiv în domeniul asigurărilor.

Suplimentar celor expuse, urmează de menționat faptul că omisiunea intenționată sau neglijență a entităților publice de a identifica real beneficiarii efectivi ar putea afecta piața asigurărilor și, adiacent, interesul public rezultat din protejarea drepturilor și intereselor asiguraților, dar și, din încasările în contul statului colectate sub formă de impozite și taxe.

Recomandări:

Reglementarea expresă a măsurilor adecvate și bazate pe risc adoptate de autoritatea de supraveghere întru

identificarea beneficiarului efectiv.

Factori de risc:

- Concurența normelor de drept
- Lacună de drept
- Prejudicierea intereselor contrar interesului public
- Norme irealizabile
- Atribuții care admit derogări și interpretări abuzive
- Lipsa/ambiguitatea procedurilor administrative

Riscuri de corupție:

- Încurajarea sau facilitarea actelor de:
 - corupere activă
 - corupere pasivă
- Legalizarea actelor de:
 - abuz de serviciu
 - depășire a atribuțiilor de serviciu

- 16 -

Art.29 alin.(5) din proiectul de lege

(5) Autoritatea de supraveghere va stabili, printr-un act normativ, lista jurisdicțiilor ce nu implementează standarde internaționale de transparență și sau a țărilor ori jurisdicțiilor cu un grad sporit de risc.

Obiecții:

Potrivit normei propuse, în competența autorității de supraveghere (Comisia Națională a Pieței Financiare) se atribuie stabilirea prin reglementări a listei jurisdicțiilor ce nu implementează standarde internaționale de transparență și sau a țărilor ori jurisdicțiilor cu un grad sporit de risc.

Analizând cadrul normativ pertinent, se atestă lipsa unor astfel de atribuții în aria de competență a autorității de supraveghere, care, de fapt, în procesul exercitării atribuțiilor sale, urmează să conlucreze cu autoritățile publice în vederea realizării obiectivelor sale și să asigure protecția drepturilor investitorilor și ale publicului larg, precum și în vederea atingerii obiectivelor de bază în asigurarea stabilității, transparenței, siguranței și eficienței sectorului financiar nebanca, prevenirea riscurilor sistemice și manipulării pe piața financiară nebanca, protejarea drepturilor participanților la piața financiară nebanca (art.3 și art.7 ale Legii nr.192/1998 privind Comisia Națională a Pieței Financiare).

Astfel, în acord cu art.10 alin.(6) al Legii nr.303/2017 cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, acțiunile de elaborare, actualizare și publicare a listei jurisdicțiilor cu risc sporit țin de competența exclusivă a Serviciului Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor.

Mai mult decât atât, potrivit art.11 al aceleiași legi, se stabilește obligația entităților raportoare de a informa Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor despre anumite suspiciuni privind activitățile și tranzacțiile cu jurisdicțiile cu risc sporit sau necooperante, rezultând stabilirea relațiilor de cooperare între entitățile publice respective cu atribuții și competențe strict determinate, însă fără să pericliteze realizarea scopului de identificare a jurisdicțiilor ce nu implementează standarde internaționale de transparență și sau a țărilor ori jurisdicțiilor cu un grad sporit de risc.

La fel, conform art.119 din proiect se stabilește prerogativa autorității de supraveghere de a coopera și realiza schimb de informații cu autoritățile competente din Republica Moldova, fapt ce confirmă oportunitatea Autorității de a avea acces la lista jurisdicțiilor cu risc sporit ținută de Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor.

Prin urmare, stabilirea unor atribuții similare/identice cu atribuțiile Serviciului Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor creează riscul de apariție a conflictului de competență între autoritățile investite cu atribuții paralele sau a declinării competențelor de către ambele autorități responsabile, ceea ce va compromite interesul public, și anume, de a asigura protecția asiguraților, precum și consolidarea stabilității sistemului financiar.

Recomandări:

Excluderea normei propuse cu completarea proiectului cu o normă care să permită accesul autorității de supraveghere la datele ce vizează lista jurisdicțiilor ce nu implementează standarde internaționale de transparență și sau a țărilor ori jurisdicțiilor cu un grad sporit de risc, stabilită de Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor.

Factori de risc:

- Derogări neîntemeiate de la exercitarea drepturilor/obligațiilor
- Atribuții care admit derogări și interpretări abuzive
- Lipsa/ambiguitatea procedurilor administrative

Riscuri de corupție:

- Generale
- Legalizarea actelor de:
 - depășire a atribuțiilor de serviciu
 - abuz de serviciu

- 17 -

Art.30 alin.(17) din proiectul de lege

(17) Organul executiv al asiguratorului/reasiguratorului poate să modifice prin diminuare prețul acțiunilor expuse spre vânzare în intervale cel puțin o dată la 3 luni de la data expunerii spre vânzare sau a ultimei modificări a prețului. Diminuarea prețului se admite în limitele de până la 30 la sută în ceea ce privește prețul stabilit anterior, cu prezentarea argumentelor respective la adresa autorității de supraveghere. În cazul survenirii unor factori care influențează semnificativ prețul stabilit anterior, pentru fezabilitatea tranzacției, diminuarea prețului se admite peste limita de 30 la sută cu aducerea argumentelor justificative.

Obiecții:

În accepțiunea reglementării propuse, urmare a prezentării unor argumente justificative, organul executiv al asiguratorului/reasiguratorului va avea dreptul să diminueze prețul acțiunilor expuse spre vânzare peste limita de 30 la sută, în cazul survenirii unor factori care influențează semnificativ prețul stabilit anterior.

Totuși, stabilirea dreptului de a diminua prețul peste limita de 30 la sută, fără a stabili limita maximă până la cât va fi posibilă diminuării prețului respectiv, creează confuzii și precondiții pentru apariția manifestărilor de corupție din partea agenților publici responsabili de adoptarea deciziei privind modificarea prin diminuare a prețului acțiunilor expuse spre vânzare.

Pericolul coruptibil al reglementării lacunare și ambigue a acestui aspect va duce la interpretări abuzive la estimarea discreționară și abuzivă a variației maxime disponibile pentru diminuarea prețului acțiunilor expuse spre vânzare peste limita de 30 la sută, fapt care poate periclita stabilitatea financiară a societății de asigurare/reasigurare.

În consecință, urmare a aplicării normei date în redacția actuală se va acorda posibilități de aplicare a acesteia în interpretare preferată, în dependență de interesul responsabililor de implementare.

Astfel, admiterea diminuării prețului în lipsa unor prevederi care să stabilească limita maximă posibilă diminuării, va spori riscul manifestării unui comportament coruptibil în procesul determinării prețului acțiunilor expuse spre vânzare, întrucât va fi posibilă extinderea diminuării „artificiale”, a acestuia de până la un preț derizoriu accesibil unor persoane cu interese private, cointeresate în procurarea unor acțiuni la preț „convenabil”, până la survenirea etapei de răscumpărare și anulare a acțiunilor nevândute și adoptarea deciziei organului executiv al asiguratorului/reasiguratorului de a reduce capitalul social a societății respective.

Recomandări:

Reglementarea expresă a limitei maxime pasibile diminuării prețului la acțiunile expuse spre vânzare.

<p>Factori de risc:</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Lacună de drept ● Lipsa/ambiguitatea procedurilor administrative ● Prejudicierea intereselor contrar interesului public ● Derogări neîntemeiate de la exercitarea drepturilor/obligațiilor ● Atribuții care admit derogări și interpretări abuzive ● Formulare ambiguă care admite interpretări abuzive 	<p>Riscuri de corupție:</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Generale ● Încurajarea sau facilitarea actelor de: <ul style="list-style-type: none"> - conflict de interese și/sau favoritism - influențare necorespunzătoare - corupere activă - corupere pasivă ● Legalizarea actelor de: <ul style="list-style-type: none"> - depășire a atribuțiilor de serviciu - abuz de serviciu
---	---

- 18 -

Art.30 alin.(30) din proiectul de lege

(30) În condițiile alin.(25), prin derogare de la prevederile art.27 alin.(3) lit.d) și alin.(4) lit.b) din Legea nr.192/1998 privind Comisia Națională a Pieții Financiare, funcțiile membrilor consiliului asigurătorului/reasigurătorului și ai comitetului de audit pot fi exercitate de către angajații sau membrii consiliului de administrație ai Autorității de supraveghere. De desemnarea membrilor consiliului asigurătorului/reasigurătorului și ai comitetului de audit este efectuată în conformitate cu prevederile Legii nr.1134/1997 privind societățile pe acțiuni, ale prezentei legi și altor acte normative și face obiectul aprobării autorității de supraveghere.

Obiecții:

Conform normei propuse, în cazul adoptării deciziei de către autoritatea de supraveghere de a prelua gestiunea acțiunilor suspendate, urmare a constatării faptului că drepturile suspendate periclitează guvernarea corporativă a asigurătorului/reasigurătorului, funcțiile membrilor consiliului asigurătorului/reasigurătorului și ai comitetului de audit vor putea pot fi exercitate de către angajații sau membrii consiliului de administrație ai Autorității, în pofida restricțiilor de incompatibilitate prevăzute de Legea nr.192/1998 privind Comisia Națională a Pieții Financiare.

Astfel, examinând prevederile statuate în norma propusă, în coroborare cu dispozițiile cadrului normativ pertinente care stabilesc exigențe în privința respectării regimului juridic al incompatibilităților și conflictelor de interese (art.10 din Legea integrității nr.82/2017), se creează incertitudini vizavi de exercitarea efectivă și dezinteresată a atribuțiilor de supraveghere și control în privința societăților de asigurare/reasigurarea și exercitarea simultană/concomitentă a funcției în calitate de membru nemijlocit al consiliului asigurătorului/reasigurătorului și al comitetului de audit.

Aceasta deoarece în calitate de angajat sau membru al consiliului de administrație al autorității de supraveghere este ținut să adopta decizii corespunzătoare vizavi de activitatea desfășurată de societățile de asigurare și/sau reasigurare, iar exercitarea nemijlocită a funcției de membru al consiliului asigurătorului/reasigurătorului și al comitetului de audit determină un șir de acțiuni care, în același timp cad sub incidența acțiunilor de control și supraveghere ale angajaților sau membrilor consiliului de administrație ai Autorității.

În sensul dat, admiterea relațiilor juridice în asemenea circumstanțe vor conduce la adoptarea unor decizii „părtinitoare” unei anumite societăți de asigurare/reasigurare din partea angajaților sau membrilor consiliului de administrație ai Autorității, fapt ce se consideră a fi în detrimentul interesului public, întrucât preluarea și gestionarea nemijlocită a acțiunilor suspendate și a acțiunilor nou-emise va face dificilă incriminarea unei gestiuni defectuoase a acestora din partea angajaților sau membrilor consiliului de administrație ai Autorității. Or, conform art.2 alin.(2) al Legii nr.192/1998 privind Comisia Națională a Pieții Financiare, „Comisia Națională, membrii organelor de conducere ale Comisiei Naționale și personalul acesteia nu răspund civil, administrativ sau penal pentru actele sau faptele îndeplinite ori pentru omisiunea

îndeplinirii unor acte sau fapte în exercitarea atribuțiilor conferite prin lege Comisiei Naționale; inclusiv pentru efectuarea operațiunilor interne circumscrise exercitării acestor atribuții, cu excepția cazurilor în care instanțele judecătorești constată îndeplinirea sau omisiunea îndeplinirii de către aceste persoane, cu rea-credință sau din neglijență, a oricărui act sau fapt legat de exercitarea atribuțiilor Comisiei Naționale, care a cauzat prejudicii unor terți”.

Mai mult decât atât, potrivit art.28 alin.(1) al aceleiași legi, „Membrii Consiliului de administrație și angajații Comisiei Naționale poartă răspundere administrativă sau penală pentru încălcarea prevederilor art.27”.

Recomandări:

Întru exercitarea eficientă și dezinteresată a atribuțiilor agenților publici din cadrul autorității de supraveghere, se recomandă identificarea unui mecanism eficient și transparent de gestionare a acțiunilor suspendate, în vederea excluderii incompatibilității funcțiilor angajaților sau membrilor consiliului de administrație ai Autorității de supraveghere cu funcțiile membrilor consiliului asigurătorului/reasigurătorului și ai comitetului de audit.

Factori de risc:

- Prejudicierea intereselor contrar interesului public
- Concurența normelor de drept
- Derogări neîntemeiate de la exercitarea drepturilor/obligațiilor
- Atribuții excesive, Impropii sau contrare statutului entității publice
- Atribuții care admit derogări și interpretări abuzive
- Lipsa/ambiguitatea procedurilor administrative

Riscuri de corupție:

- Generale
- Încurajarea sau facilitarea actelor de:
 - conflict de interese și/sau favoritism
 - influențare necorespunzătoare
 - încălcare a incompatibilităților în funcția publică
 - corupere pasivă
 - corupere activă
- Legalizarea actelor de:
 - abuz de serviciu
 - depășire a atribuțiilor de serviciu

- 19 -

Art.37 din proiectul de lege

37. Prin derogare de la prevederile art.44 și art.45 din Legea nr.271/2017 privind auditul situațiilor financiare, comitetul de audit al asigurătorului poate fi format, după caz, și din membrii ai consiliului asigurătorului. Atribuțiile, funcțiile și responsabilitățile acestuia sunt stabilite prin actele normative ale Autorității de supraveghere.

Obiecții:

Potrivit normei propuse, în dependență de anumite cazuri, care, de fapt sunt incerte situației reglementate, prin derogare de la prevederile art.44 și art.45 din Legea nr.271/2017 privind auditul situațiilor financiare, comitetul de audit al asigurătorului va putea fi format din membrii consiliului asigurătorului.

Însă, admiterea situației în care membrii consiliului societății de asigurare/reasigurare vor putea exercita în cumul și funcția de membru al comitetului de audit contravine art.12 și art.14 ale Legii integrității nr. 82/2017, care stabilesc exigențe în privința respectării regimului juridic al incompatibilităților și conflictelor de interese în cadrul exercitării activității profesionale.

Astfel, sunt relevante prevederile art.22 ME al Directivei, care stipulează că: „(1) Statele membre se asigură că, atunci când efectuează un audit statutar, auditorul statutar sau firma de audit, precum și orice persoană fizică aflată în poziția de a influența în mod direct sau indirect rezultatul auditului statutar sunt independente de entitatea auditată și nu sunt implicate în adoptarea de decizii de către entitatea auditată. Independența este necesară atât în perioada acoperită de situațiile financiare care fac obiectul auditului, cât și în perioada în care se efectuează auditul statutar. Statele membre se asigură că auditorul statutar sau firma de audit ia toate măsurile rezonabile pentru a se asigura că, atunci când efectuează auditul statutar, nu este influențat

(ă) de un conflict de interese existent sau potențial ori de relații de afaceri sau de relații directe sau indirecte de altă natură care implică auditorul statutar sau firma de audit care efectuează auditul și după caz, rețeaua din care face parte, personalul de conducere, auditorii, angajații și orice persoană fizică ale cărei servicii se află la dispoziția sau sub controlul auditorului statutar sau al firmei de audit sau orice persoană legată direct sau indirect de auditorul statutar sau de firma de audit printr-o relație de control. Auditorul statutar sau firma de audit nu efectuează un audit statutar în cazul în care există vreun pericol de autoevaluare, interes propriu, lobby, legături sau intimidare ca urmare a relațiilor financiare, personale, de afaceri, de muncă sau de altă natură între: - auditorul statutar, firma de audit, rețeaua sa și orice persoană fizică aflată în poziția de a influența rezultatul auditului statutar; și - entitatea auditată; din care un terț obiectiv, rezonabil și informat, ținând seama de măsurile de protecție aplicate, ar concluziona că independența auditorului statutar sau a firmei de audit este compromisă”.

În context, având în vedere că la lit.e) alin.(9) art.35 din proiect, se prevede atribuția consiliului societății de asigurare/reasigurare de a decide cu privire la stabilirea unor sisteme, funcții cheie (funcția de audit intern, actuarul), precum și obligația persoanei cu funcții cheie de a nu deține mai mult decât o funcție în cadrul unei societăți în cazul în care cumulul de funcții ar putea duce la apariția unui conflict de interese (alin.(10) art.36 din proiect), se creează riscul manifestării unui interes privat și ineficient în exercițiul funcțiilor deținute în cumul. Aceasta deoarece, în rezultatul exercitării funcției de membru al consiliului societății în cumul cu funcția de membru al comitetului de audit, se va putea influența într-un mod defectuos rezultatele unui astfel de audit, fapt ce va compromite independența auditorului și capacitatea sa de a efectua auditul.

Recomandări:

Întru a asigura integritatea raportării financiare a societăților de asigurare/reasigurare, în afara oricărui pericol care să amenințe obiectivitatea și independența membrilor comitetului de audit responsabili de monitorizarea eficienței sistemului de control de audit intern, după caz, și de management al riscurilor din cadrul entității de interes public auditate, precum și de verificarea și monitorizarea independenței auditorilor/entității de audit care efectuează auditul situațiilor financiare și/sau prestează servicii care nu sunt de audit entității de interes public, se recomandă revizuirea normei propuse, în sensul excluderii cumulului de funcții ai membrilor comitetului de audit cu funcția de membru ai consiliului societății de asigurare/reasigurare.

Factori de risc:

- Prejudicierea intereselor contrar interesului public
- Concurența normelor de drept
- Atribuții care admit derogări și interpretări abuzive
- Lipsa/ambiguitatea procedurilor administrative

Riscuri de corupție:

- Generale
- Încurajarea sau facilitarea actelor de:
 - corupere activă
 - corupere pasivă
 - conflict de interese și/sau favoritism
- Legalizarea actelor de:
 - abuz de serviciu
 - depășire a atribuțiilor de serviciu

- 20 -

Art.48 alin.(3) din proiectul de lege

(3) Societatea de asigurare și/sau reasigurare informează Autoritatea de supraveghere, separat despre activitatea desfășurată de către sucursalele sale în alte state, despre valoarea primelor daunelor și comisioanelor fără deducerea reasigurării, separat pentru fiecare stat după cu urmează:

Obiectii:

Deși reglementarea propusă stabilește obligativitatea societății de asigurare și/sau reasigurare de a informa Autoritatea despre activitatea desfășurată de către sucursalele sale în alte state, despre valoarea primelor daunelor și comisioanelor fără deducerea reasigurării, separat pentru fiecare stat, în cuprinsul normei nu este prevăzut un termen rezonabil în care societatea va fi ținută să asigure executarea obligației de

informare.

Pericolul coruptibil al omisiunii indicate *supra* constă în dezvoltarea unor condiții propice pentru societățile de asigurare și/sau reasigurare, de a evita informarea Autorității despre activitatea sucursalelor sale în alte state, despre valoarea primelor daunelor și comisioanelor fără deducerea reasigurării, separat pentru fiecare stat, fapt care, în consecință, poate afecta abilitatea Autorității să își exercite atribuțiile de control și supraveghere asupra societăților respective, ceea ce va compromite interesul public.

Totodată, există riscul apariției unor discreții excesive ale exponenților Autorității de a aprecia și stabili în fiecare caz separat termene care îi sunt „convenabile”, atât pentru propriile acțiuni, cât și pentru acțiunile altor subiecți de drept cărora aceste termene le sunt aplicabile. Stabilirea unor termene nejustificate este impunerea prin reglementări a termenelor administrativi prea mari sau prea mici, care complică realizarea drepturilor și intereselor, atât publice, cât și private.

Recomandări:

Reglementarea expresă a unui termen rezonabil în care societatea de asigurare și/sau reasigurare va informa Autoritatea despre activitatea desfășurată de către sucursalele sale în alte state, despre valoarea primelor daunelor și comisioanelor fără deducerea reasigurării, separat pentru fiecare stat.

Factori de risc:

- Lacună de drept
- Prejudicierea intereselor contrar interesului public
- Norme irealizabile
- Atribuții care admit derogări și interpretări abuzive
- Lipsa/ambiguitatea procedurilor administrative
- Lipsa unor termene concrete/termene nejustificate/prelungirea nejustificată a termenilor

Riscuri de corupție:

- Încurajarea sau facilitarea actelor de:
 - corupere activă
 - corupere pasivă
- Legalizarea actelor de:
 - abuz de serviciu
 - depășire a atribuțiilor de serviciu

- 21 -

Art.55 alin.(8) din proiectul de lege

(8) Asiguratorul cedent transferă portofoliul de asigurare cel târziu în termen de trei luni de la data aprobării de către autoritatea de supraveghere a transferului portofoliului de asigurare, în caz contrar, decizia privind aprobarea transferului de portofoliu își pierde valabilitatea.

Obiecții:

Potrivit normei precitate, decizia privind aprobarea transferului de portofoliu își va pierde valabilitatea dacă asiguratorul cedent nu va transfera portofoliul de asigurare către asigurătorul cesionar cel târziu în termen de trei luni de la data aprobării deciziei respective de către autoritatea de supraveghere.

Cu toate acestea, se remarcă anumite curențe de reglementare referitoare la lipsa unor dispoziții pertinente care să stabilească procedura corespunzătoare în caz de exercitare a dreptului asigurătorului cedent de a renunța la transferul portofoliului de asigurare, în pofida unei decizii de aprobare a transferului de portofoliu de către autoritatea de supraveghere, cât și incertitudini privind efectul juridic al actului administrativ emis de Autoritate (intrat în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial - alin.7 art.55 din proiect), în contextul evaluării acestuia că și-a pierdut valabilitatea urmare a netransferului portofoliului de asigurare.

La fel, având în vedere prevederile alin.(8) care stabilește exigențe referitoare la publicarea unui anunț în Monitorul Oficial privind notificarea părților despre decizia de aprobare a transferului, se atestă că lipsa publicării unui anunț în Monitorul Oficial privind renunțarea asigurătorului cedent de a transfera portofoliul, va compromite interesul public, deoarece din momentul în care conform alin.(2) în Monitorul Oficial se face un anunț privind decizia privind intenția de transfer, întru aducerea la cunoștința părților în asigurare despre intenția respectivă, rezultă și necesitatea aducerii la cunoștință și a deciziei de renunțare privind transferul de portofoliu.

Respectiv lipsa prevederii reglementărilor sus-enunțate va putea afecta drepturile și interesele asiguraților, ale altor beneficiari și buna funcționare a pieței de asigurări.

În consecință, reglementarea ambiguă și lacunară a procedurii în care urmează să se efectueze transferul de portofoliu, în special, procedura ce vizează renunțarea asiguratorului cedent la transferul acestuia și măsurile întreprinse în cazul renunțării, riscă să pericliteze activitatea asiguratorului cesionar, cât și asigurarea transparenței în raport cu asigurații și alți beneficiari. Adiacent, activitatea autorității de supraveghere va fi amenințată de riscuri de corupție și se vor distorsiona atribuțiile de control și supraveghere, urmare a reglementării defectuoase a procedurii de renunțare a asiguratorului cedent la transferul portofoliului.

Recomandări:

Reglementarea expresă a procedurii și a acțiunilor ce urmează a fi întreprinse de către asiguratorul cedent în cazul renunțării la transferul portofoliului.

Factori de risc:

- Lacună de drept
- Prejudicierea intereselor contrar interesului public
- Atribuții care admit derogări și interpretări abuzive
- Lipsa/ambiguitatea procedurilor administrative

Riscuri de corupție:

- Încurajarea sau facilitarea actelor de:
 - corupere activă
 - corupere pasivă
- Legalizarea actelor de:
 - abuz de serviciu
 - depășire a atribuțiilor de serviciu

IV. Concluzia expertizei

Proiectul a fost elaborat de către Ministerul Finanțelor care are drept scop adoptarea legii privind activitatea de asigurare și reasigurare, în vederea consolidării cadrului normativ privind activitatea în domeniul asigurărilor și reasigurărilor, prin asigurarea stabilității, transparenței și a libertății de a presta servicii în sfera asigurărilor, precum și prevenirea riscurilor inerente activității și protejarea drepturilor asiguraților, beneficiarilor de asigurare și terțelor persoane.

În cadrul procesului de elaborare au fost asigurate rigorile de transparență decizională.

Totuși, se atestă că proiectul dat nu este însoțit de analiza impactului de reglementare și avizul Grupului de lucru al Comisiei de stat pentru reglementarea activității de întreprinzător, în conformitate cu exigențele art.30 alin.(4) al Legii nr.100/2017 cu privire la actele normative. Lipsa analizei impactului de reglementare poate constitui o încălcare a principiilor de previzibilitate a reglementării activității de întreprinzător, de echitabilitate și proporționalitate în raporturile dintre stat și întreprinzător.

Deși prevederile proiectului reglementează aspecte de interes public, totuși, reglementarea defectuoasă a unora dintre acestea, prin stabilirea într-un mod confuz, cu riscul interpretării și aplicării discreționare, riscă să favorizeze apariția manifestărilor de corupție. În special, se atestă norme care pot genera comportament coruptibil din partea entității publice responsabile de aplicare, prin stimularea comiterii neglijenței de serviciu sau chiar abuzului de serviciu la adoptarea deciziilor corespunzătoare în procesul stabilirii condițiilor și procedurilor de autorizare a licenței în activitatea de asigurare și/sau reasigurare, fapt care va putea afecta drepturile participanților la piața financiar nebanară și, adiacent, a drepturilor asiguraților, beneficiarilor de asigurare și terțelor persoane.

Subsidiar, se constată existența unor multiple riscuri de corupție congruente cu lacune de reglementare care pot forma în totalitate o diversitate de situații în care exponenții Autorității de Supravehere se vor putea prevala de ambiguitatea și omisiunea invocată, în interes personal, fiind astfel prejudiciat interesul public.

Prin urmare, întru a evita confuziile și diferențele de tratare a normelor care conduc la apariția riscurilor de corupție, se impune o redactare a acestora prin prisma recomandărilor înaintate în prezentul Raport de expertiză anticorupție.

18.06.2020

dl. Gonta

Expert al Direcției legislație și expertiză anticorupție:
Maia GONTA, Inspector superior